"ОВС", 2002. - 400 с .

3. Сухомлинський В.О. Особистість учителя. Педагогічний колектив і всебічний розвиток вихованців. / В.О. Сухомлинський — Т. 1. - К.: Рад. шк., 1976.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ УЧНІВ ПТНЗ

Барбінов В.В
Полтава, Україна

Головне завдання професійно-технічної освіти в новій парадигмі випереджальної освіти полягає у допомозі учневі пройти шлях самореалізації. На сьогодні спостерігається така потужна тенденція, як суб'єктивізація ПТО. Однак орієнтація професійної освіти на світ праці, як і раніше, залишається в силі, оскільки найважливіша частина самореалізації людини здійснюється в трудовій діяльності [2].

Інновації в освіті – це процес творення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники (рівні) досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до якісно нового стану. Слово «інновація» має багатомірне значення, оскільки складається з двох форм: власне ідеї та процесу її практичної реалізації [3]. Основу інноваційних процесів в освіті складають дві важливі проблеми педагогіки – проблема вивчення, узагальнення і поширення передового педагогічного досвіду та проблема впровадження досягнень психолого-педагогічної науки в практику. Результатом інноваційних процесів є використання теоретичних і практичних нововведень, а також таких, що утворюються на межі теорії і практики.

Багато основних методичних інновацій пов'язано із застосуванням інтерактивних технологій. Інтерактивне навчання – це навчання, основане на діалогічному мовленні, в ході якого здійснюється взаємодія вчителя і учня, при цьому вони – рівноправні, рівнозначні суб'єкти навчання і не відчувається домінування одного учасника навчального процесу над іншим, однієї думки над іншою. В таких умовах, учні швидше привчаються бути демократичними, сміливо спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, приймати обґрунтовані самостійні рішення. Мета інтерактивного навчання – створювання комфортних умов навчання, при яких учень відчуває свою успішність, свою інтелектуальну досконаліть, що робить продуктивним сам освітній процес [2]. Потрібно пам'ятати, що суть інтерактивного навчання полягає у тому, що навчальний процес повинен бути постійно наповнений активною взаємодією всіх учнів. Це базується на співпраці, взаємонавчанні: майстер виробничого навчання-учень, учень-учень.

Технологія навчання:

– відомості про те, як учителеві потрібно успішно навчати, а учням раціонально вчитися;

– послідовність діяльностей і операцій моделювання, реалізації, діагностики, ефективності, корекції процесу навчання;

– частина педагогічної науки, яка вивчає та розробляє мету, зміст і засоби досягнення планових результатів навчання: вміння конструювати педагогічний процес відповідно до поставленої мети й з урахуванням конкретних умов діяльності; певний порядок, логічність і послідовність відповідно до поставленої мети, яка певною мірою сприяє алгоритмізації спільної діяльності вчителя та учнів у процесі навчання, узгодженість їх та взаємовідносини [2].

Технологію від методики відрізняють два «принципових» моменти:

– гарантія кінцевого результату;

– проектування майбутнього навчального процесу.

Педагогічна технологія: особистісно-орієнтований підхід до процесу навчання та виховання. Ситуація успіху – це суб'єктивний психічний стан задоволення наслідку фізичної або моральної напруги виконавця справи, творця явища [1].

Плідними виявились у роботі виявились такі види діяльності : інтелектуальні ігри; диференційне навчання; інтегровані завдання, уроки; інтерактивні методи; мозковий штурм; форум.

Для ефективного застосування інтерактивних методів треба ретельно планувати свою роботу: використовувати методи щодо вікових особливостей учнів; надавати учням час для попередньої підготовки; враховувати індивідуальні особливості учнів, особливо при формуванні малих груп: темп роботи, здібності, інтереси; проводити обговорення за підсумками виконання інтерактивної вправи.

Вихід на інноваційні технології освіти, мета яких підготувати конкурентоспроможного

спеціаліста з необхідним рівнем особистих і професійно значущих якостей, що оптимально задовольнять запити виробництва, відкриває нові горизонти для навчальної діяльності. Сьогодні основна увага в підготовці майбутніх фахівців акцентується на тому, що навчальний процес у професійно-технічному навчальному закладі повинен будуватися таким чином, щоб учні оволодівали професійними навиками, закріплювали знання й уміння, перетворювали їх на інструмент практичної дії та комунікації. Адже нові знання накопичуються й опрацьовуються довкола самої діяльності, що моделюється, а та в свою чергу породжує потребу учнів у поповненні нової потрібної інформації. Сьогодення вимагає від особистості не лише конкретні знання, уміння та навички, а й самостійного й відповідального прийняття рішень. Найважливішим завданням професійно-технічного навчального закладу є підготовка конкурентоспроможного, компетентного фахівця, який здатний досягати визначені цілі в різних надзвичайних ситуаціях.

Література

1. Волкова П. Педагогіка: посіб./ П.Волкова. – К.: «Академія»,2001. – С.403.

2. Гуманітарна освіта // Професійна освіта: Словник навч.посібник/уклад. С.І.Гончаренко та ін.; за ред..Н.Г.Ничкало. – К .:Вища школа, 2000.

3. Енциклопедія освіти / Акад.пед.наук України; гол.ред. В.Г.Кремень. – К.:Юрінком Інтер,2008. – С.338-340.

ПСИХОЛОГО-СОЦІАЛЬНІ ОСНОВИ ІМІДЖУ ВЧИТЕЛЯ ЯК ЗАСОБУ ВИХОВАННЯ УЧНІВ

Барило С.І.
Полтава, Україна

Чим би не займалася людина, вона завжди викличе повагу людей, якщо він майстер своєї справи. Це справедливо не тільки тому, що дивитися на те, як людина красиво працює, завжди приємно. Справа не в ефектності, а в ефективності праці.

Учитель, який не володіє методичним майстерністю, вчитель некваліфікований – це біда не одного якогось колективу, це біда всього суспільства.

Перед школою постає завдання – виховати особистість. Ще К.Д. Ушинський писав: «Тільки особистість може діяти на розвиток і визначення особистості, тільки характером можна утворити характер». Розвиваючи цю думку, А.В. Мудрик стверджує: «Тільки бачити в собі особистість, педагог може в кожного школяра побачити неповторну особистість».

Вплив вчителя тим сильніше, чим яскравіше і більш самобутнього його особу. Це стосується кругозору вчителя, його загальної культури. Адже неможливо дати іншому того, чого не маєш сам. Тому, щоб вчити і виховувати інших, треба насамперед бути освіченим і вихованим самому. Потрібно, щоб кругозір вчителя не обмежувався шкільною програмою. Індивідуальність вчителя - головне джерело мотивації до навчання. Своїм ставленням до роботи, своєю турботою і зацікавленістю, вигадкою і творчістю він мотивує учнів, пробуджує у них те ж відношення до справи.

Література

1. Гогіберідзе, Г.М. Діалог культур у системі літературної освіти/Г. М. Гогіберідзе. - М.: Наука, 2003. - 181 с.

2. Медінцев, В. А. Діалогічне моделювання психологічних взаємодій/В. А. Медінцев// Питання психології, 2005, № 5. - С. 5-9.

ТОМАС БАХ І ЙОГО ПРЕДВИБОРЧА ПРОГРАМА - «ЄДНІСТЬ У РІЗНОМАНІТТІ»

Бєлавцева Н.А.
Київ, Україна

Олімпійський рух - міжнародний громадський рух, основними положеннями якого є добровільне об'єднання громадян і організацій з метою пропаганди ідей олімпізму, здорового способу життя, розвитку фізичної культури і спорту. Вивчення історії відродження та сучасного розвитку олімпізму неможливо без аналізу діяльності президентів Міжнародного олімпійського комітету, їх роботи, теоретично-практичного досвіду з метою оптимізації діяльності всіх складових міжнародної олімпійської системи - МОК, НОК, МСФ, а також для розширення змісту та підвищення якості підготовки фахівців у галузі фізичної культури і спорту на всіх рівнях професійної освіти. Адже кожен з президентів МОК це індивід, який бачив в олімпійському русі щось своє особливе. Але всіх їх об'єднувало прагнення розвивати цю галузь діяльності людства.

Томас Бах народився в 1953 р. в місті Вюрцбург на півдні Німеччини. З дитинства хотів